

Ukendt medlem af OOA's tale ved Christiansborg i forbindelse med fakkeloptøget mod Barsebäck

Taler

Ukendt taler

Dato

2. december 1977

Sted

Christiansborg Slot

Omstændigheder

Denne tale er indhentet efter aftale med Organisationen til Oplysning om Atomkraft.

For præcis ét år siden gik 3.000 vrede og utrygge københavnere i fakkeltog gennem byen. Vi marcherede i protest mod atomkraftværket ved Barsebäck.

Idag står vi her igen og denne gang er vi mere end 5000 mennesker.

I det år der er gået, har vi fået bekræftet, at vores utryghed er berettiget og at vores krav er begrundede. Vi har fået dokumenteret, at truslen fra Barsebäck er reel.

Og vi har set, at store dele af den danske – og den svenske – befolkning deler vreden og frygten med os, som står her i dag.

20.000 mennesker marcherede i september til Barsebäck i den største anti-

atomkraftdemonstration i Norden nogensinde.

90.000 danskere underskrev på 14 dage en protesterklæring til den svenske regering og krævede Barsebäck lukket.

Og idag går altså over 5000 danskere i fakkeltog til Christiansborg. For endnu engang at appellere til vore folkevalgte i denne sag.

Hvad har de så gjort for os – dem derinde bag murene i regeringen og folketinget?

Ingenting har de gjort.

Vi har fået at vide, at titusinder af mennesker kan miste livet ved en reaktorkatastrofe på Barsebäck.

Vi har fået at vide, at alle gravide kvinder inden for et større område på Sjælland risikerer at miste deres ufødte børn, hvis de udsættes for stråling i bare nogle få timer efter ulykken.

Vi har fået at vide, at tusinder af kvadratkilometer dansk landbrugsjord kan blive forurenet med radioaktivitet, der gør dem ubrugelige i lang tid. Og vi har fået at vide, at en alvorlig ulykke kan betyde "tomme og ubeboelige storbyer" på grund af radioaktiv forurening.

Men det anfægter tilsyneladende ikke de såkaldt "ansvarlige" myndigheder. De holder nogle møder, fremsætter nogle beroligende udtalelser, men reelt har de intet seriøst gjort.

I virkeligheden håner de os ved åbent at indrømme, at Barsebäck's placering egentlig er uacceptabel, og så samtidig nægte at protestere overfor den svenske regering.

Og hvorfor nægter de at handle? Fordi som de selv siger – Barsebäckværket ligger der jo allerede. Og underforstår, at det vil betyde diplomatiske forviklinger for Danmark og økonomiske tab for Barsebäcks ejere, hvis værket må lukkes.

Hvad der er tale om, er at de ansvarlige i Danmark – regeringen og miljøstyrelsen har sat diplomatiske og økonomiske interesser over hensynet til befolkningens sikkerhed og tryghed. Handler de ikke nu – i 11. time – forråder de os.

Måske lykkes det ikke, at få Barseback II lukket inden nytår. Jeg ved det ikke. Men jeg ved, at vi har lært en masse, siden vi gik i fakkeltog for et år siden. Vi har lært, at atomindustrien sætter alle spilleregler til side, når de føler sig truet.

Vi har lært, at de ansvarlige myndigheder lytter mindre til folket end til de økonomiske magthavere.

Og vi har lært noget om, hvad der sker med vore muligheder for medindflydelse, for at bestemme vores eget liv, hvis vi glider ind i atomkraftsamfundet.

Men vi har også lært noget andet. Vi har lært noget om styrken ved at stå sammen. Vi er blevet klogere. Og fordi vi er blevet klogere, er vi blevet stærkere.

I den sidste ende kæmper teknokrater og økonomiske magthavere forgæves mod vores sammenhold, vores stadighed, vores solidaritet og vores kærlighed til hinanden og til livet.

Disse erfaringer må vi bruge nu. Vi må rette blikket fremad og gøre os klart, at vi ikke har forhindret atomkraftens indførelse i Danmark endnu.

I meget få lande har den folkelige modstand været så stærk og opnået så gode resultater som her i Danmark. Vi har holdt atomkraften fra døren i 4 år nu, og vi har skabt en voksende tro på, at vi kan gå andre veje, og at der stadig er muligheder for at skabe et mere menneskeligt samfund.

Men vi må se i øjnene, at man vil prøve at presse atomkraften igennem alligevel. Vi vil opleve skrækkampagner, som vi har oplevet det før. Ved jordlovsafstemningen talte man om "den sorte hånd" - nu taler de svenske kraftselskaber om "den sorte død", hvis man afvikler atomkraften.

De har pengene og magten. Men vi har noget der er stærkere. Vi har vores sammenhold og vores indre fællesskab.

Så vil jeg godt sige til sidst: Det er vigtigt, at vi mødes og protesterer, som vi gør det her i dag. Det er en betingelse for, at vi kan opnå noget. Men det er ikke nok, at vi går i fakkeltog. Det er først og fremmest i det daglige, at kampen foregår. Derfor er vi alle forpligtede, når vi går herfra. Hver af os har muligheder, som vi må udnytte og et ansvar, vi må leve op til. Vi fra OOA appellerer til jer alle om aktivt at støtte kampen mod atomkraften.

Kilde

Organisation til Oplysning om Atomkraft

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Relateret

Ukendt medlem af OOA's tale ved protesttoget mod Barsebäck
10. oktober 1981

Ukendt medlem af OOA's tale i forbindelse med den svensk-danske Barsebäckmarch
28. august 1982

Ukendt medlem af OOA's tale ved protestmarchen "Strålende naboer? – Ellers tak!"
27. september 1986

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ukendt-medlem-af-ooa-s-tale-ved-christiansborg-i-forbindelse-med-fakkeloptoget-mod-barseback>